

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Toma Nadejda,

judecători: Cobzac Elena, Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Lefter Stela în numele inculpatului Muștuc Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Muștuc Vasile XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat or.
XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.08.2013 – 28.01.2016;

Instanța de apel: 17.02.2016 – 28.09.2016;

Instanța de recurs: 07.12.2016 – 07.02.2017;

Instanța de apel: 13.03.2017 – 09.02.2018;

Instanța de recurs: 17.04.2018 – 13.06.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Șoldănești din 28 ianuarie 2016, Muștuc Vasile Grigore, a fost achitat de învinuirea săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal și art. 155 alin. (1) Cod penal.

Procesul penal în baza art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat pe motiv, că fapta persoanei constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Muștuc V. prevăzut de art. 78 alin. (3) Cod contravențional a fost încetat în legătură cu prescripția tragerii la răspundere contravențională în conformitate cu art. 30 Cod contravențional.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut, că Muștuc V. a fost învinuit de către organul de urmărire penală, că la data de 07 martie 2013, în jurul orelor 17:30, aflându-se la ieșirea din s. Șestaci, r-nul Șoldănești, spre s. Cușmirca, intenționat, din interes material, cu scop de profit și de a sustrage

bunurile altei persoane, prin amenințarea cu aplicarea armei, a blocat microbuzul de model „Mercedes Benz Sprinter”, cu n/î XXXXX, condus de Pascari G., ce se deplasa regulamentar pe ruta Chișinău- Socol, cu 27 de pasageri, punând automobilul de model „Volvo XC 90” cu n/î XXXXX în față, generând astfel pericolul unui accident de circulație, ulterior a pătruns în microbuz, prin ușa șoferului, aplicând violență nepericuloasă pentru viață și amenințând cu o arma de foc de model nestabil de organul de urmărire penală, l-a dat jos din microbuz pe Pascaru G. și i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului, a amenințat cu aplicarea armei pasagerii, apoi în mod deschis aa sustras din microbuz suma de 2.400 lei și pașaportul tehnic al microbuzului, după ce au plecat într-o direcție necunoscută, prin ce au cauzat o daună în proporții considerabile victimei Pascaru G.

Tot el, Muștuc V., la data de 07 martie 2013, în jurul orelor 17:30, din interes material, intenționat, cu scopul de amenințare cu omor cu aplicarea armei, a blocat pe segmentul de traseu Șestaci – Cușmirca, (la ieșirea din s. Șestaci) microbuzul de pe ruta Chișinău – Socol, de model „Mercedes Benz Sprinter” cu n/î XXXXX, condus de Pascaru G., care se deplasa regulamentar cu 27 de pasageri, punând automobilul de model „Volvo XC 90” cu n/î XXXXX în față, generând pericolul unui accident de circulație rutieră, a pătruns în microbuz, prin ușa șoferului, l-a dat jos din microbuz și l-a amenințat pe șoferul Pascaru G. și pasagerii din microbuz cu omor, îndreptând arma de foc de model nestabil spre aceștia, care au sesizat că a existat pericol real realizării acestei amenințări, după ce a plecat într-o direcție necunoscută.

Tot el, Muștuc V., la data de 2 februarie 2013, în jurul orelor 20:30, aflându-se în incinta localului „Pizza Brus Alina” din str. Prieteniei 1/A, or. Șoldănești, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, în prezența clienților, a insultat-o cu cuvinte necenzurate și intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu palma peste față proprietarei Pleșca O., cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 159/D din 17 aprilie 2013 leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea.

Potrivit învinuirii, acțiunile lui Muștuc V., au fost încadrate în baza de art. 287 alin. (1) Cod penal și anume – huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe; în baza art. 155 Cod penal - amenințarea cu omor, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări; precum și art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Muștuc V. să fie recunoscut culpabil de

săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 5 ani închisoare, în baza art. 155 Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 2 ani închisoare, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă 2 ani închisoare, iar conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate a-i stabili pedeapsa definitivă 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- vinovăția inculpatului se dovedește incontestabil prin declarațiile părții vătămate și a martorilor Sofroni A., Ciobanu M, Lisnic D., Rabovilă V., Jurjiu A., Donica I., Pleșca O., Ceban E., Vidrașco D. și Todorovici N.;

- instanța de judecată nu a dat apreciere critică declarațiilor susținute de către inculpat privitor la audierea martorilor în episodul referitor la acțiunile de huliganism;

- instanța de judecată nu s-a referit la faptul, că partea acuzării nu a renunțat la declarațiile părții vătămate, și a solicitat să fie date citire acestora;

- instanța de judecată nu a luat în considerație personalitatea inculpatului, care pe parcursul examinării cauzei a mai comis o infracțiune fiind pus sub învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat, și menținută sentința fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a stabilit, că prima instanță corect a constatat lipsa elementului constitutiv al infracțiunii prevăzute de art. 155 alin. (1) Cod penal și anume latura obiectivă a infracțiunii care constă în fapta prejudiciabilă ce se exprimă prin acțiunea de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății și circumstanțele săvârșirii infracțiunii care se exprimă în existența pericolului realizării acestei amenințări.

Astfel, instanța de apel a menționat, că argumentele invocate în apelul procurorului, privind prezența probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) și art. 155 alin. (1) Cod penal, sunt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite.

Mai mult, instanța de apel a constatat, că probele prezentate și cercetate demonstrează faptul, că declarațiile martorilor care se aflau la data de 07 martie 2013 în microbuzul Chișinău – Socol și care au fost audiați pe parcursul examinării cauzei penale, nu denotă faptul, că inculpatul ar fi blocat drumul șoferului Pascaru G., că l-ar fi dat jos pe acesta sau că i-ar fi aplicat careva lovituri, că ar fi avut la el armă cu care ar fi amenințat cu omor șoferul sau pasagerii, sau ar fi luat bani de pe bancheta din față a mijlocului de transport. De asemenea, nici unul din pasageri nu a sesizat organele de urmărire penală despre existența pericolului real al realizării unei amenințări cu omor, respectiv nu au fost recunoscute alte părți vătămate cu excepția lui Pascaru G., care nu a fost audiat în instanța de judecată.

În asemenea condiții, în opinia instanței de apel, prima instanță just a concluzionat, că din circumstanțele cauzei și probele administrate rezultă, că probatoriul prezentat nu este suficient în condamnarea inculpatului în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) și art. 155 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a ajuns la concluzia, că probele prezentate de partea acuzării în susținerea învinuirii inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, poartă un caracter de presupuneri ce nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare. Instanța de apel a reținut și faptul, că unul din elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism este latura subiectivă, care se conturează prin comiterea cu intenție directă a infracțiunii respective, fapt ce lipsește în acțiunile învinuitului, acesta nu a avut careva intenții directe de a încălca ordinea publică și fără nici un temei de a-i aplica părții vătămate Pleșca O. lovituri, fapt confirmat de martorii Todorovici N., Vidrașco D., Chiriac M., Pricop S., stabilindu-se cu certitudine că anume partea vătămată la data de 02 februarie 2013 a inițiat conflictul parvenit.

Din cele expuse, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 113 Cod penal, noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, astfel prima instanță corect s-a pronunțat pe capătul de acuzare în baza art. 287 alin. (1) Cod penal pronunțând o sentință de încetare a procesului penal pe motiv că fapta comisă de către Muștuc V. constituie o contravenție.

6. Împotriva deciziei menționate a declarat recurs ordinar procurorul, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă motive similare cu cele invocate în apel, subsidiar invocând:

- declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării au dovedit cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal și art. 155 Cod penal;

- declarațiile martorului Rambovilă V. care și-a schimbat poziția în prima instanță urmau a fi apreciate critic, deoarece acestea contravin declarațiilor date la faza de urmărire penală, iar procesul verbal de audiere a fost semnat și de pedagogul instituției de învățământ, totodată acestea fiind în coroborare cu declarațiile altor martori Jurgiu A. și Lisnic D., care au confirmat faptul aplicării de către inculpat a violenței asupra părții vătămate, totodată primul a sustras și mijloacele bănești de pe bancheta din față a microbuzului;

- referitor la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, instanțele de judecată urmau să pună la baza învinuirii declarațiile părții vătămate Pleșca O. și a martorului Ceban E., iar declarațiile martorilor Todorovici N. și Vidrașco D. urmau a fi apreciate critic, deoarece aceștea sunt în relație amicale;

- reieșind din totalitatea probelor acumulate, s-a constatat că în momentul comiterii faptei ilicite de către Muștuc V., la locul faptei se aflau și alte persoane, ceia ce denotă că acesta a comis o infracțiune de huliganism.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 februarie 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe Muștuc Vasile, în partea încetării procesului penal intentat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, recursul declarat a fost respins ca inadmisibil.

Celelalte dispoziții ale deciziei atacate se mențin.

8. Pentru a pronunța decizia, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel corect a conchis asupra menținerii sentinței de achitare a lui Muștuc V. la învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 și 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, motivându-și în acest sens concluzia.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia sentinței atacate, și-a motivat soluția adoptată în acest sens, punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate, instanța de recurs a conchis că conținutul deciziei referitor la capătul de învinuire pe art. 155 și 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Instanța de recurs a menționat, că instanța de apel în motivarea soluției adoptate just a menționat că acuzarea nu a prezentat probe concludente și pertinente atât în cadrul ședinței primei instanțe, cât și în cadrul ședinței instanței de apel, care ar fi demonstrat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 Cod penal și 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs a reținut că, instanța de apel analizând declarațiile martorilor corect a dat apreciere acestora, menționând faptul că nici unul din martori nu a văzut la Muștuc V. armă cu care el să fi amenințat pe cineva cu moartea sau acesta să se fi urcat în mijlocul de transport condus de către partea vătămată de unde să fi sustras careva mijloace bănești, totodată instanța de apel a menționat și faptul, că nici un martor care presupus învinuirii ar fi fost amenințat de către Muștuc V. cu arma nu a sesizat organele de urmărire penală despre existența pericolului real al realizării amenințării cu omor, respectiv nu au fost recunoscute ca părți vătămate. Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare, just au constatat, că acțiunile lui Muștuc V. nu cad sub incidența infracțiunilor incriminate și prevăzute de art. 155 și 187 alin. (2)

lit. d), e), f) Cod penal, acest fapt fiind confirmat și prin raportul de expertiză medico-legal nr. 215/D din 27 mai 2013 (f.d. 101 v. 1) în care este expres menționat, că expertiza medico-legală cu aprecierea gradului vătămării corporale în cazul dat nu se efectuează, deoarece diagnosticul nu este confirmat prin date obiective fiind prezentă doar diagnoza neurologică, ultima având un caracter nedeterminat, examinările clinice și paraclinice lipsind, nefiind prezentate documentele medicale preexistente, în acest sens, Pascaru G. nu a avut careva obiecții referitor la expertiza dată, fapt consemnat prin procesul verbal din data de 27 mai 2013 (f.d. 99 v. 1).

Astfel, instanțele de judecată, au ținut cont de prevederile art. 113 Cod penal, care stipulează, că noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii. Prin urmare, Colegiul stabilește că instanțele de judecată, corect au ajuns la concluzia referitor la achitarea lui Muștuc G. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 155 și 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, pe motivul că nu s-a constatat existența faptelor acestor infracțiuni în acțiunile ultimului, din care considerente se resping argumentele procurorului invocate pe aceste capete de învinuire.

Referitor la capătul de învinuire prevăzut de art. 287 alin. (1) Cod penal, la acest capitol, instanța de recurs a menționat că hotărârile pronunțate de către instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Așadar, instanța de recurs a specificat faptul că, conform rechizitoriului și sentinței Muștuc V. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, însă instanțele de judecată au emis hotărâri prin care acțiunile acestuia au fost reîncadrate în prevederile art. 78 alin. (3) Cod contravențional.

Instanța de apel în acest aspect a conchis că: „unul din elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism este latura subiectivă care se conturează prin comiterea cu intenție directă a infracțiunii respective, fapt care nu se regăsește în acțiunile inculpatului, acesta nu a avut careva intenții de a încălca ordinea publică și fără nici un temei de a-i aplica părții vătămate Pleșca O. lovituri, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Todorovici N., Chiriac M., Pricop S., conform cărora s-a stabilit că anume partea vătămată a inițiat conflictul cu Muștuc V.” Prin urmare, instanța de apel a considerat că aceste probe dovedesc incontestabil corectitudinea concluziilor primei instanțe

privind reîncadrarea faptei imputate inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Analizând conținutul deciziei recurate în raport cu învinuirea adusă inculpatului, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs a considerat că instanța de apel nu a verificat minuțios toate probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind reținută la baza deciziei adoptate probe ce nu coroborează între ele, fără a fi supuse analizei minuțioase în coroborare cu celelalte probe existente și administrate pe învinuirea adusă inculpatului.

Mai mult, instanța de recurs a ținut să menționeze că conform art. 90 alin. (2) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul declarațiilor bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză, totodată instanțele de judecată trebuie să țină cont și de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal reține, că la stabilirea adevărului instanțele de judecată urmează să aprecieze fiecare probă în conformitate cu legislația în vigoare, să argumenteze suficient cauza respingerii sau admiterii acestei, făcând o analiză multiaspectuală tuturor circumstanțelor elucidând adevărul, dar conducându-se cu strictețe de prezentul Cod.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel, neargumentat nu a dat apreciere declarațiilor martorului Ceban Elena (f.d. 104-105 v. 2), din care reiese, că "Pleşca O. se certa cu Muștuc V. după care ultimul a lovit-o cu palma peste fațătotodată, înafară de Muștuc V., în local (loc public) mai erau și alte persoane cu copii minori", fără apreciere a rămas și raportul de expertiză medico-legală nr. 159/D din 17 aprilie 2013 din care reiese, că " la examinarea medico-legală a documentelor, la Pleșca O. sa-u depistat – traumă cranio cerebrală închisă, comoții cerebrală, care posibil a fost provocată în rezultatul acțiunii cu un corp dur, bont, posibil în termenul și circumstanțele descrise în îndreptare, duc la o dereglare a sănătății de scurtă durată, fiind determinate nemijlocit de leziuni și se referă la vătămare ușoară".

În asemenea situație, instanța de recurs a considerat, că pe capătul de învinuire în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, nu au fost apreciate și analizate toate probele administrate la caz, nefiind argumentat analizate din care motiv au fost respinse cele ale acuzării și din care motive au fost admise ale apărării, ceea ce în opinia instanței de recurs a afectat principiul contradictorialității procesului penal.

În acest context, instanța de recurs a menționat prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, a remarcat faptul, că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea

constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2018 au fost admis apelul procurorului, casată sentința Judecătorei Șoldănești din 28 ianuarie 2016, pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În conformitate cu prevederile art. 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, procesul penal în privința lui Muștuc Vasile pe art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat cu liberarea acestuia de răspundere penală, pe motivul intervenirii termenului de prescripție pentru atragerea la răspunderea penală, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

În rest dispozițiile sentinței rămânând neschimbate

10. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, lecturând materialele cauzei penale și cercetând suplimentar în cadrul reluării cercetărilor judecătorești la propunerea părților probatoriul administrat la faza urmăririi penale, care însă a primit o motivare neobiectivă de către instanța de fond, în raport cu aspectele faptice a cauzei, instanța de apel într-o respectare recomandărilor instanței ierarhic superioare, a dispus casarea sentinței în partea ce ține de învinuirea formulată pe art. 287 alin. (1) Cod penal cu încetarea procesului penal în temeiul art. art. 332 alin. (1) și 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală pentru intervenirea în sensul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal a termenului prescripției de atragerea la răspunderea penală.

În motivarea acestei concluzii, instanța de apel a reținut, că deși inculpatul Muștuc Vasile în cadrul audierilor în instanța de fond și apel nu și-a recunoscut fapta de huliganism imputată ca infracțiune susținând, că în seara de 02.02.2013 în jurul orelor 17:00 împreună cu Pricop S., Chiriac M., și Chiriac A. venise la pizzeria "Brus Alina" din or. Șoldănești, făcându-i comandă administratoarei dnei Pleșca O., ce-și manifesta un comportament agresiv față de el pentru, că anterior în calitate de inginer cadastral îi refuza-se documentarea unor construcții, la final aducându-i nota de plată în sumă de 338 lei, pe care a achitat-o cu 340 lei, solicitând notița de plată, ceea ce a revoltat-o, începând să strige, apucându-l de gulerul cămășii și cerându-i să părăsească localul, numindu-l cu cuvinte necenzurate, iar îndată ce i-a reproșat a primit de la ea o lovitură cu palma peste față, din reacție îmbrâncind-o, după care luase din frigider un suc în sumă de 18 lei, dorind să-l achite, însă pentru, că i se refuzase primirea costului, a pus 20 lei pe tejghea, fiind anunțată poliția (f. d. 191-201, vol. 2; f.d. 25, vol. 3).

Instanța de apel a menționat că, vinovăția lui și-a găsit deplină confirmare prin probele verbale și cele scrise, administrate în cauză de către organul de

urmărire penală, ce au servit obiect de cercetare judecătorească inclusiv și în instanța de fond, doar că au primit o apreciere neobiectivă în raport cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, eroare ce a fost înlăturată de către instanța de apel, printr-o reapreciere a lor în cadrul rejudecării cazului în ordinea art. 436 Cod de procedură penală.

În susținerea acestei concluzii, instanța de apel a reținut declarațiile părții vătămate Pleșca Olga (f.d. 90-92, vol. II; f.d. 24, vol. III); declarațiile martorilor Ceban Elena, Vidrașco Denis, Todorovici Nicoleta.

În contextul depozițiilor nominalizate mai sus, instanța de apel a ținut să menționeze, că deși instanța de fond în conținutul sentinței a făcut referire la un șir de probe scrise, care vin să confirme învinuirea adusă lui Muștuc Vasile pe acest capăt de acuzare, în motivare li-a dat insuficientă apreciere, ne luând în considerație plângerea Olgăi Pleșca din 02.02.2013 prin care solicită atragerea la răspundere a lui Muștuc Vasile pentru conflictul declanșat în aceeași zi, în jurul orelor 19:00 în incinta localului "Brus Alina", numind-o în public cu cuvinte necenzurate, comportându-se brutal și lovind-o cu palma peste față, provocându-i dureri fizice (f.d. 124, vol. I), fapt susținut și prin explicațiile formulate la aceeași dată (f.d. 129, vol. I), prin cererea din 09.04.2013 solicitând recunoașterea în calitate de parte vătămată și civilă, fiindu-i cauzate dureri fizice și prejudiciu material și moral (f.d. 134, vol. I), acționându-l în sensul art. 219 Cod de procedură penală cu acțiune civilă la care a anexat bonurile de plată (f.d. 51-54, vol. II).

Totodată, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 159D din 17.04.2013 întocmit de către medicul legist O. Lipovan, la Pleșca Olga s-a depistat trauma cranio-cerebrală închisă și comoție cerebrală, ce posibil a fost provocată în rezultatul acțiunii unui corp dur, bont, posibil în termenul și circumstanțele descrise în îndreptare, ducând la o dereglare a sănătății de scurtă durată (de la 7 la 21 zile) calificându-se ca leziune corporală ușoară (f.d. 145, vol. I).

Drept urmare a cercetării multeaspectuale a probelor administrate la caz prin prisma art. art. 100-101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat ca fiind dovedit faptul, că Muștuc Vasile la data de 02.02.2013, în jurul orelor 20:30, aflându-se în incinta localului „Pizza Brus Alina” din str. Prieteniei, 1/A, or. Șoldănești, fără nici un motiv, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, în prezența clienților, a insultat-o cu cuvinte necenzurate și intenționat i-a aplicat o lovitură cu palma peste față proprietarei Pleșca Olga, cauzându-i traumă cranio-cerebrală și comoție cerebrală, care conform raportului de expertiză medico-legală nr.159D din 17 aprilie 2013 se califică ca leziuni corporale ușoare cu dereglarea sănătății de scurtă durată, înjosindu-i premeditat onoarea și demnitatea, acțiunile lui încadrându-se pe deplin la componența art. 287 alin. (1) Cod penal cu calificativele: "huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei, și amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe".

Instanța de apel a conchis, că din conținutul faptei săvârșită de Muștuc Vasile se desprinde cu certitudine încălcarea de către el a ambianței liniștite de conviețuire în societate și a relațiilor de inviolabilitate a persoanei, exprimate prin încălcarea grosolană a ordinii publice cu maltratarea fără nici un motiv a victimei Pleșca Olga, ce nu făcu altceva decât o observație verbală referitor la comportamentul copilului, după care și cea a inculpatului ce prin împreunarea fără acordul ei, a meselor în incinta localului, îngreună accesul în pițerie altor persoane, luând din frigider sucul pentru care nu se achitase.

Cât privește acțiunile victimei O. Pleșca rezultate din depozițiile martorilor Vidrașco Denis și Nicoleta Todorovici, acestea nu pot fi apreciate drept provocare a conflictului, ci sunt o reacție normală de apărare de la violența la care a fost supusă, or, tocmai comportament obraznic cu încălcarea grosolană a ordinii publice de către inculpatul Muștuc, în ambianță cu expresiile necenzurate expuse la adresa ei în loc public și aplicarea fără nici un temei a violenței fizice în prezența altor persoane, îi denotă caracterul huliganic al faptei comise.

Astfel, concluzia instanței de fond referitor la lipsa în acțiunile inculpatului a intenției directe spre încălcarea ordinii publice, nu a putut fi acceptată de către instanța de apel, or, pe lângă cele menționate supra, la victima Olga Pleșca au fost depistate vătămări corporale ușoare cu dereglarea de scurtă durată a sănătății, ce potrivit medicului legist, puteau fi provocate în circumstanțele descrise în îndreptare, fiind rezultatul acțiunii unui corp dur și bont, ce potrivit literaturii de specialitate poate fi pumnul, piciorul, bâtele, etc..

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că acțiunea inculpatului Muștuc a fost din start îndreptată spre încălcarea grosolană a ordinii publice, atunci când fără învoirea administratoarei localului începu să schimbe locația mobilierului, îngreună accesul altor persoane, reacționând agresiv la observațiile aduse, prin înjurarea acesteia cu cuvinte necenzurate în loc public și în prezența altor persoane, urmată prin nedorința de achitare a produsului consumat, iar ca rezultat al conflictului inițiat pe acest temei, aplicarea violenței nepericuloase pentru sănătate, ce nu poate fi apreciată de sine stătător prin încadrarea acțiunilor la art. 78 alin. (3) inexistent sau alin. (2) Cod contravențional, fiind o parte a întregului complet de acțiuni comise de făptuitor, or, insultele, loviturile, cauzarea vătămarilor corporale ușoare și alte acțiuni de acest fel au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice de către făptuitor, încadrându-se perfect la componența de huliganism.

Totodată, constatând ca fiind dovedită fapta de huliganism comisă de inculpat, instanța de apel a considerat necesar de a exclude din conținutul ei sintagma "mai multe lovituri" ce nu și-a găsit confirmare din materialul acumulat la caz și declarațiile persoanelor audiate și care nu influențează nici într-un mod la încadrarea faptei.

Cu constatările expuse mai sus, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului prin care încercă să convingă instanțele, că ar fi fost provocat la conflict de către însăși partea vătămată, or, reieșind din aspectele faptice a

cauzei, în raport cu dezvoltarea fizică și diferența de vârstă a părților, precum și urmările depistate la O. Pleșca, ce puteau fi provocate în circumstanțele descrise a cauzei, versiunea formulată de el în acest sens, rămâne a fi neobiectivă și absolut incredibilă.

Astfel, ținând cont de faptul, că infracțiunile prevăzute de art. art. 287 alin. (1) Cod penal, prin prisma art. 16 alin. (3) Cod penal face parte din categoria celor mai puțin grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa maximă cu închisoare de până la trei ani, în raport cu data comiterii faptei - 02.02.2013, instanța de apel a reținut intervenirea termenilor de prescripție prevăzuți de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, fapt pentru care în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală va dispune încetarea în privința lui Muștuc Vasile a procesului penal pe art. 287 alin. (1) Cod penal în legătură cu prescripția tragerii lui la răspunderea penală.

11. Împotriva deciziei instanței de apel, la 05 aprilie 2018, în termen, declară recurs ordinar avocatul Lefter Stela în numele inculpatului Muștuc Vasile, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei atacate, cu menținerea sentinței în vigoare.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- în decizia CSJ din 07.02.2017 nu există nici o recomandare de casare a sentinței primei instanțe, dar s-a pus sarcina în fața instanței de apel să cerceteze minuțios fiecare probă propusă de acuzator și să-și argumenteze suficient soluția pe caz;

- instanța de apel a dat o apreciere diametral opusă aprecierii primei instanțe tuturor probelor prezente la materialele dosarului. Astfel făcând trimitere la proba cu martori cum sînt: Vidrașco Denis (f.d. 107-108 Vol. II), Nicoleta Todorovici (f.d. 111-113, Vol. II) - probe prezentate de către partea acuzării, potrivit declarațiilor cărora se confirmă cu certitudine că acel conflict avut loc la 02.02.2013 între inculpat și partea vătămată a fost inițiat de către partea vătămată prin acțiuni concrete: începând cu observațiile în mod brutal la careva acțiuni a unui copil de 3 ani, neprezentarea la cerere a paharelor, neprezentarea bonului de plată; apucarea de gulerul cămașei a inculpatului cu folosirea a cuvintelor necenzurate și lovirea acestuia cu palma peste față în prezența celor din local - instanța le tratează în detrimentul inculpatului, la moment ce este clar și vădit că anume partea vătămată a fost inițiatoarea conflictului. Însă instanța, neclarificându-se în declarațiile martorilor menționează, că inculpatul a fost acel care prin comportamentul său a dat dovadă de acțiuni hulaganice, menționând că a lovit partea vătămată „fără nici un temei cu palma peste față” - iar faptul că partea vătămată, care-și exercita funcțiile în deservirea clienților, prima l-a atacat cu o lovitură peste față cu palma pe inculpat trăgându-l de gulerul cămașii în sus în prezența celorlalți - în opinia instanței de apel „a fost o reacție normală la acțiunile inculpatului”. Consider că instanța prin așa concluzii n-a apreciat corect circumstanțele de fapt neluînd în considerație calificativul pentru crima de huliganism prevăzută

de legislație, prin urmare n-a aplicat corect legislația la speța dată. Potrivit doctrinei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute pentru huliganism constă: „în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită. ” Pe cazul în speță - inculpatul a fost insultat, înjosit și atacat de către partea vătămată - la care ca reflex de apărare a fost îmbrâncirea părții vătămate. Prin urmare pe cazul dat lipsește latura obiectivă;

- instanța n-a dat nici o apreciere precum că, martorul Ceban Elena, este angajata părții vătămate și se află în relații directe de muncă, or, ultima depinde de partea vătămată ca subalternă de serviciu;

- instanța n-a dat nici o apreciere faptului că în acea seară, anume inculpatul a chemat telefonic poliția și a depus plângere, iar plângerea părții vătămate a fost depusă a doua zi, după conflict, când a aflat despre cercetările poliției începute pe caz la plângerea inculpatului;

- nu poate fi condamnat inculpatul la moment ce la materialele dosarului, în cadrul cercetării de către OUP - au dispărut probe pe circa 15 file, fapt care l-a confirmat prin declarațiile sale martorul Frăsînescu Segiu (care de fapt a și condus cercetările pe caz cu calitate de ofițer de urmărire penală). Urmează de menționat că tot acest martor a și confirmat că de fapt în urma investigării cazului respectiv, toate probele au condus la încetarea cauzei, pentru că în acțiunile inculpatului n-au fost prezente elementele infracțiunii de huliganism. Astfel, el a emis ordonanța cu propunerea de a nu începe dosar penal pe acțiunile inculpatului;

- instanța n-a dat apreciere nici faptului că plângerea inculpatului pe acțiunile părții vătămate a fost conexată cu plângerea părții vătămate pe inculpat, pentru că se refereau la același conflict, cu implicarea acelorași părți.

12. Procurorul prin referința depusă, pledează pentru declararea inadmisibilității recursului inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece consideră că instanța de apel corect a reținut încadrarea juridică a faptelor săvârșite de inculpat, adoptând o soluție corectă de încetare a procesului penal.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Prin recursul declarat, recurentul a invocat temei de drept pct. 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

13.1. Referitor la temeiul de drept invocat de recurent prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs menționează că potrivit art. 113 alin. (1) Cod de procedură penală, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul constată că, criticile formulate de recurent sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și asupra lor aceasta s-a pronunțat, dându-le o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în pct. 10 al prezentei decizii, concluzii pe care instanța de recurs le însușește și nu consideră necesar repetarea acestora.

Conform deciziei adoptate, instanța de apel a apreciat probele din dosar potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind încetarea procesului penal cu liberarea de răspundere penală a inculpatului Muștuc Vasile învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție pentru atragerea la răspundere penală, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, în rest menținând neschimbate dispozițiile sentinței.

Este de menționat că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, că aprecierea sau reaprecierea probelor este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și nu constituie un temei de drept separat de casare din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel că invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar drept temei de casare este lipsită de suport legal.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul penal conchide, că în speța dată nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

13.2. Cu referire la motivele recursului, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal nu se va expune, deoarece în speța dată, în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea

infracțiunii ce i se incriminează, invocarea acestei erori, care prevede că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*” este lipsită de logică, dar și neîntemeiată, deoarece recursul nu conține o motivare sub acest aspect, nefiind indicată norma penală în baza căreia urmau a fi încadrate acțiunile inculpatului, iar potrivit prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală și motivelor expuse de către recurent.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că decizia instanței de apel nu este afectată de erori de drept invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 413-418 Cod de procedură penală, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Lefter Stela în numele inculpatului Muștuc Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 februarie 2018, în cauza penală în privința lui **Muștuc Vasile XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **06 iulie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Boico Victor